

#ÜNNEP 3. OLDAL

PRO URBE ÓZD

HÁROM FŐNEK ADOTT ÁT KITÜNTETŐ DÍJAT A HÉTVÖLGY FESZTIVÁL KERETÉBEN TARTOTT ÜNNEPI ÜLÉSEN ÓZD VÁROS ÖNKORMÁNYZATÁNAK KÉPVISELŐ-TESTÜLETE. AZ 1927-BEN LÉTREJÖTT, MAJD 2002-BEN ÚJRAALAPÍTOTT BOLYOKVASVÁRI POLGÁRI KÖR EGYESÜLET A HAGYOMÁNYOK ÁPOLÁSA ÉS NÉPSZERŰSÍTÉSE TERÉN FOLYTATOTT TEVÉKENYSÉGE EREDMÉNYEKÉNT, GÁSPÁR TIBOR FASZOBRA SZ KREATÍV MŰVÉSZI TEVÉKENYSÉGÉÉRT, SZALÁRI ISTVÁN VÁLLALKOZÓ PEDIG A SZAKMAI-GAZDASÁGI ÉRDEKKÉPVISELETBEN VÉGZETT TÖBB ÉVTIZEDES MUNKÁSSÁGA MIATT RÉSZESÜLT AZ ELISMERÉSBEN.

#VÁROS 4. OLDAL

MINDIG SZEZON VAN

EGYMÁST ÉRIK
A FELADATOK AZ ÓVI-NÁL

#HOBBI – ZÓ – NA 6. OLDAL

VÉLETLEN TALÁLKOZÁS

A BÖZSEBIZSU MEGÁLMODÓJÁT
AZ ALKOTÁS MOTIVÁLJA

#SIKER 9. OLDAL

KONYHALÁNYBÓL KOKTÉLKEVERŐ

IBIZÁN LETT BAJNOK
AZ ÓZDI DÁNIEL MELINDA

ISMERŐS DALLAMOK

A WELLHELLO SLÁGEREIRE TOMBOLTAK AZ ÓZDIAK A HÉTVÖLGY FESZTIVÁLON

Majka&Curtis, Piramis, Bëlga – csak néhány név a Hétfölgy Fesztivál eddigi sztárjai közül. Az elmúlt két esztendőhöz hasonlóan idén is színes programok, országosan ismert és kedvelt együttesek koncertjei várták az ózdiakat a Digitális Erőmű és a Nemzeti Filmtörténeti Élménypark közötti füves területen.

Elsőként a fiatalokból álló The Colors játszott saját számokat és feldolgozásokat, majd a keményebb műfajban mozgó Nagyanyám Blues-a lépett színpadra a magyar bluestörténelem klasszusaival.

Sokan kizárólag a Bohemian Betyárs miatt váltottak jegyet a fesztiválra. A borsodi gyökerekkel rendelkező zenekar energikus, lendületes produkciója megmozgatta a

rajongótábor. A betyárok ráadásul ózdi taggal álltak fel: Dankó Dániel szerepelt már egy tehetségkutatóban, amelyet a banda korábbi dobosa szervezett. Az ő ajánlására került be az Európa-szerte is népszerű formációba.

Estére népes tömeg jött össze, hogy aztán a legfiatalabbaktól az idősebbekig mindenki együtt tombolhasson az ország egyik legnépszerűbb együttese, a Wellhello koncertjén. Fluor Tomi és Diaz 2014-ben kezdett együtt zenélni, párosuk a Rakpart című slágerrel lett igazán ismert.

A koncert előtt Fluor Tomi az elmúlt évek munkájáról és sikereiről is beszélt:

„Mindig óriási élmény több ezer ember előtt fellépni. Voltak nagy pontok, amikor először kétezer ember, tizenötezer ember, vagy negyvenötezer ember volt a koncertünkön. Akkor egymásra néztünk, hogy úristen, most olyan dolog történik velünk, amiről fogalmunk sincs, vagy talán nem is érezzük a súlyát. De közben azért szerintem érezzük.”

A jól ismert szövegeket minden korosztály együtt énekelte, a lelkes közönséget nemcsak helyiek alkották, sokan több száz kilométert is utaztak a fellépők miatt.

Lendvai Zsolt

CSINÁLTUK A FESZTIVÁLT

Nyilván nem olyan léptékben gondolkodunk, mint Sopronban vagy a hajógyári szigeten, de csuklóinkon arany és kék karszalag, hanyagul vállra vetjük a pulóvert, a lányokon a smink majdnem tökéletes, kikérve azonnal a kóla és a citromos sör, ha már sörpadra huppanunk.

Igazából nem is tudjuk, mit kell csinálni egy ózdi fesztiválon, ahol sok az ismerős, a színpadon még a betyárok, egymás szavát se nagyon értjük, olyan hangos a zene. Persze leginkább a Wellhellóra jöttünk, amolyan gyermeknapi ajándék, de addig még másfél óra, téblábolunk a füves pusztán, melynek a másik végén búcsú-hangulat: gumicukor, pattogatott kukorica és bazár. Nem is gyerek, aki nem megy közelebb.

A zenészeket – szégyen ide vagy oda – nem ismerjük, egyikük leginkább Waszlavik „Gazember” Lászlóra hajaz, de ezt végképp hiába mondom a Fluor-generációnak, ahogy nekik Diazról sem a portugál hajós ugrik be először. Egyébiránt náluk már a sztárprodukció is megy kifelé a divatból, viszont jönnek az osztálytársak és a barát nők is, na meg púpnak a hátukon mi is ott vagyunk, elefántok a

porcelánboltban. A belépés minimális vagyoni cenzushoz van kötve, nyilván ki nem mondott okokból, ez már nem az a szint, mikor az ifiparkba tódul a nép hónaljzag-felhőben, s ha leejted a fémpenzt, az már nem ér földet.

Azt nem tudom, nincs-e egymáshoz közel a Hétfölgy feszt és a Jazz-rock parádé, ahol már hatalmas sátor védett a bolondos időjárástól, azt a gondolatot meg el is hessegetem, hogy valaki politikai megfontolásból megy egyikre vagy másikra, hisz itt mégiscsak a zene a fontos, meg hogy a város jó híre messzire szálljon.

Többször meg is jegyezte az alaposan „kipattintott” frontember, pozitívan csalódott, hisz nem járt még Ózdon, nyilván a hírekből azt szűrte le, hogy húsz percenként lesz majd egy leütéses rablás, kiszúrnák a koncertbusz kerekeit vagy bedobják egy üstbe, amelyikük lemege a színpadról. Erre fel mindenki kulturáltan tombol. Egyébiránt akkora művészek ők, hogy negyedóra késéssel kezdenek, lehet ez csak nekünk tűnik soknak, hisz egy órát álltunk pólpozícióban, a kordont támasztva, kedvünk lenne ledönteni, de ezt

csak egyetlen embernek szabad kis hazánkban. Ha kell valami, egyikünk vásárol, a többiek berendezkednek a közelharca. Néha megéhezünk, csak utólag tudtuk meg, hogy olykor pizzát is lehetett kapni, maradt a fél literes üdítő négyszázötvenért, ha emlékeim nem csalnak.

A Wellhello minden második számát ismerjük csak, azok vagy három évesek, ám az újak is egy kaptafára készülnek, önismétlés. A városi televízió felvételeinek tanúsága szerint olykor tomboltunk, a Z vagy milyen generáció legnagyobb megrökönyödésére, bézbólsapkában persze, hogy még magunkat se ismerjük föl a képeken. A tinihad ellenben rávetődik a színpadról szórt negyvenhét ezres bankjegyekre, aztán várják autogramra vagy selfie-re a pop-ikonokat, de ez csak a vipések kiváltsága, mondhatni első a egyenlők között.

A Hold fényénél indulunk hazafelé, az időjárás kegyes volt, a férfiember szájjá keserű kissé, hogy pont a BL-döntővel egy időben. Titkon a lányaim is abban bíztak, hogy a fotelt választom, de akkor kinek énekeltek volna, hogy apu, vedd meg nekem a várost...

Farkas Nándor

ÜNNEPI PILLANATOK

KITÜNTETTÉK A VÁROSÉRT DOLGOZÓ ÓZDIAKAT

Rendeletalkotás, hosszas viták, a város életét befolyásoló döntések meghozatala – ezek a képviselő-testület legfontosabb feladatai, ezekkel a tevékenységekkel töltik el a Városházán havonta egyszer megtartott ülésüket a grémium tagjai. Minden évben egyszer azonban a megszokottól eltérő helyszínen, rendhagyó módon ülnek össze. Korábban az Ózdi Napok, most pedig már a Hétvölgy Fesztivál keretein belül tartanak ünnepi képviselő-testületi ülést.

Fotók: Palotai István

Idén a Tiszti Kaszinó adott otthont a díszülésnek. A Tükörterembe az Ózdi Katonai és Lovas Hagymányórzó Egyesület huszárainak felvezetésével érkezett meg Riz Gábor országgyűlési képviselő, Janiczak Dávid polgármester, Fidrus Péter és Farkas Péter Barnabás alpolgármesterek, dr. Almási Csaba jegyző és Zsigray Árpád, a Járási Hivatal vezetője. Ezúttal az önkormányzati képviselőknek sem volt szükségük szavazógépükre, ugyanis nem előterjesztésekről voksoltak, hanem kitüntetésekkel adták át.

Csikai Sándor fuvola előadása nyitotta meg az ünnepséget, majd Farkas Péter Barnabás rövid köszöntője után Janiczak Dávid mondott beszédet. Városunk polgármestere sorra vette Ózd értékeit, méltatta a bölcsődéktől ma már egészen a felsőoktatásig minden szinten jelenlévő nevelő-oktató munkát, a kulturális- és sportéletet.

A polgármesteri gondolatokat követően az elismerések percei következtek. Ebben az évben is átadták a 2016-ban alapított Pro Urbe Ózd kitüntető díjat, amelyet ezúttal hárman vehettek át. Az 1927-ben létrejött, majd 2002-ben újr alapított Bolyokvasvári Polgári Kör Egyesület a hagyományok ápolása és népszerűsítése terén folytatott tevékenysége miatt, Gáspár Tibor faszobrász kreatív művészi tevékenységéért, Szalári István vállalkozó pedig a szakmai-gazdasági érdekképviselésben végzett több évtizedes munkássága miatt részesült a kitüntetésben.

„Nem tettünk többet, mint rajtunk kívül oly sokan mások is, kik megérdemelnék e kitüntetést Ózd városában. Dolgoztunk, segítettünk, tettük dolgunkat, talán kicsit több munkával, és több érzékkel megáldva a közösség iránt” – ezekkel a szavakkal mondott köszönetet a díjazottak nevében Szalári István. A három kitüntetett közül nemcsak ő, hanem Gáspár Tibor is szólt a megjelentekhez. Az irodalom iránt is fogékony művész verset írt erre az alkalomra.

**„Tedd mérlegre tetted,
s az időt, mi elszáll fölötted.**

**Magad, mint embert,
s mint értéket, vajon hová tetted?**

**Számomra annyit ér egy ember csak,
mit adni tud másnak,**

**Legyen az jó szó,
vagy csúcса a tudásnak”**

„Ha jól körbenézünk, és naprakészek vagyunk a programok tekintetében, megállapíthatjuk, hogy Ózd egy nyüzsgő város. Egy olyan nyüzsgő város, ahol mindig van valamilyen rendezvény. Mindig van valamilyen műsor, minden héten megismerhetjük városunk apró, vagy akár nem is apró csodáit” – fogalmazott, példaként az ózdi fiataloknak is lehetőséget adó, de országos szinten is kedvelt fellépőket éppúgy felvonultató Hétvölgy Fesztivál programsorozatát megemlítve.

– Így hangzottak a költemény sorai, mintegy gondolatébresztőként szolgálva a hallgatóságoknak.

A rendhagyó tanácskozás zárásaként Mészáros-Varga Judit, az ÓMI Zenés Színház tagja, a városi televízió munkatársa nyűgözte le a hallgatóságot. A gyönyörű hangú énekes Andrew Lloyd Webber Whistle Down the Windjét, majd a Fame musical Új nap talál ránk című dalát adta elő.

Lendvai Zolt

„NÁLUNK MINDIG SZEZON VAN”

NYÁRI FELADATOK AZ ÓVINÁL

A város külső képe az első benyomások alapját képezi egy ide látogató számára. Az Ózdi Városüzemeltető Intézmény (ÓVI) munkatársai az elmúlt időszakban is sokat tettek azért, hogy ez a pillanatnyi benyomás hosszabb távra szóljon, így a virágosítás, vagy a városi zöldfelületek gondozása egy pozitív településképp kialakulásához járulhat hozzá.

„Idén is pályázott a város a Virágos Magyarország Környezetszépítő Versenyre” – mondja Nagy Zsuzsanna, az ÓVI igazgatója. A június 15-ig meghosszabbított, idén 25 éves megmérettetésen a településeket lakosságszám szerint kategorizálják, miközben a zöld felület nagyságán túl, a gondozottság mérhetősége az egyik legfontosabb szempont. Július hónapban 2-3 fős bizottság különböző helyszíneken is látogatást tesz, ami kiegészíti az előzetesen kitöltendő adatlapot. A szakmai zsűri az értékelésekor fokozottan figyel többek között a település gondozottságára, tisztaságára, egységes képére, a fenntarthatósági és fejlesztési tervek, illetve a település zöldfelületi programjára, fejlődésére. A feladatok ellátásakor fokozott figyelem összpontosul erre, a háttér-szemlélet pedig a „zöld város koncepciók” benyomását kelti. Mindez a zöldfelületek létrehozását olyan befektetésnek tekinti, mely gazdasági, társadalmi és környezeti hasznot hoz. A fenntarthatóságra való törekvés „szellemében” a gazdaság-társadalom-környezet együtteséből a környezeti tényező erősítése a kiemelt cél – ahogy az előzőekben említett versenyszervezők eredeti elképzeléseiket nézve – új zöldfelületek, parkok, fasorok létesítésével, fenntartásával, kulturált, egészséges környezet kialakításával, köztér, utcák, épületek, intézmények virágosításával, növénykiültetésekkel

(a lakosság bevonásával), továbbá a település műem- lékeinek, épületeinek, turisztikai és kulturális értékeinek megőrzésével, fejlesztésével és a gymnövények irtásával.

A városközponton túl, a Drótos-tető rendbetétele után folyamatos fejlesztések történtek a helyszínen és a látogatottság új padok és szalonnasütő-helyek kialakítását indokolta. A családi kirándulóhelyen számos változtatást vittek véghez az utóbbi három évben. 2015 óta kialakítottak itt arborétumot, illetve szabadidőparkot is, amely kellemes kikapcsolódást nyújthat a városban és környékén élőknek.

Június 1-jével, a területrendezés véglegesítését és a hivatalos megnyitását követően, a Nagyvílgyi állatsimogató szintén közkedvelt helyé vált. Összesen nyolc közfoglalkoztatott (köztük munkairányító és őr) gondos munkájának eredményeképpen – ahogy Nagy Zsuzsanna fogalmaz – a tömbházakban élő gyerekek számára elérhetővé vált és szó szerint kézzel fogható közelségbe került a tanyavilág számos összetevőjével. Találunk itt gidasimogatót, négylábúakat (pónilovat, vagy szamarat), megnézhető a csirkék keltetése, lehetőség nyílt sérült

gyermekek lovagoltatására, de a látvány önmagában is élményszerű. „Többen említették, hogy a városi gyerekek, ellátogatva ide, másként rajzolták le az állatokat, mint korábbi képzeletük alapján” – teszi hozzá örömmel az ÓVI vezetője. A természet közelsége, a grillezési, szalonnasütési lehetőség ugyanakkor komplex családi programot nyújt minden korosztály számára, ami a teljes kikapcsolódás élményére törekszik. A hódoscsépányi létesítmény hétköznaponként reggel kilenc, hétvégén pedig nyolc órától látogatható egészen este nyolcig, a belépés mindenkinek ingyenes. Előzetes bejelentkezésre csak csoportok esetében van szükség, szalonnasütéshez pedig a helyszínen biztosítanak tűzfát és nyársat, hamarosan pedig kézműves foglalkozásokkal is bővül a programok sora, de a tervek között szerepel vendégszálláshely kialakítása is.

A fenti helyszíneken túl a napokban számos csodálatos fotó látott napvilágot a Győzelem úti ültetvényről, annak részeként pedig a levendulában pompázó 1 hektáros területéről. Érdeemes tudni azonban, hogy a szintén értékkeremtő közfoglalkoztatás keretein belül az egyéb földterületeken újhagyma, paradicsom, borsó, piros és fekete ribizli, valamint szamóca is terem. Két fűtött és két hideg fóliasátozt is találunk itt, amelyekben a kiültetésre kerülő dísznövények mellett uborkát és paradicsomot is termesztnek. Kiemelkedő még az ugyancsak itt található tyúkoklak, amelyekben tojó-hibrideket nevelnek: a mintegy 340-349 egyed tojásai később az iskolákhoz kerülnek, a fölösleges mennyiséget pedig értékesítik.

A látvány itt is önmagáért beszél. A Szedd Magad Levendulaszüret nyílt napjain (június 11-én és 13-án) sokan éltek a lehetőséggel és látogattak ki a kertészetbe levendulát szedni, vagy akárcsak nézelődni. A 2013-ban történt, főként az ÓZDSZOLG Nonprofit Kft. volt ügyvezetőjéhez köthető kezdeményezés és kezdés óta a terület gondozása folyamatos, amely az itt dolgozó közfoglalkoztatottak és az ő munkájukat irányító Léman Ildikót dicséri. „Örültem, hogy Ózdon is van lehetőség ilyenre. Szép és kulturált környezetben tölthettük el a délutánunk egy részét.

Szemet gyönyörködtető volt a látvány. Jó program volt. Köszönet érte mindenkinek, aki a létrehozásában rész vett!” – mondja Szilágyiné Szőke Erika, aki barátjánőjével, kerékpáron közelítette meg a helyszínt és egy kisebb kirándulással kötötte egybe a levendulaszedést, amely során egy-egy kiszák is megtelt. Ahogy fogalmaz: „Nem a mennyiség volt a lényeg, hanem az, hogy együtt vagyunk és jól érezzük magunkat.”

Környezetünk szebbé tétele mellett azonban sajnálatos módon vannak olyanok, akik pont ez ellen tesznek. Az ÓVI munkatársainak rendszeresen szembe kell nézniük a rombolás és pusztítás gyakoriságával. A Várhegyen a szemetelés és rongálás jelent komoly problémát, de érthetetlen pusztítás nyomait láthatjuk nem egyszer a Vadvirág Kisvendéglő környékén, a Digitális Erőmű melletti parkolóban, a Meggyesi feljáró virágágyásainál, vagy a padok esetében a Vencel téren, az Ifjúsági Parkban és számos autóbuzsmegállóban. A helyreállítások elvégzése bár folyamatos, azonban az említett esetek előfordulása is. A rongáláson túl egyre inkább elterjedt jelenség továbbá az illegális hulladéklerakás a város számos pontján, amely jelentős környezetkárosítást okoz.

Az önkormányzati cég egyéb jellegű problémái között is már megfigyelhető az országos médiában is kihangsúlyozott munkaerőhiány a közfoglalkoztatottak számát tekintve. Ennek okai között Nagy Zsuzsanna elsők között említi a szakképzettek szinte azonnali „felszívását” az elsődleges munkaerő-piacon, vagy az egyes időnyjellegű munkák végzése során tapasztalt létszámkiesést. Az elmúlt napok szélsőséges időjárása által okozott problémák gyors orvoslását ez is befolyásolhatja, márpedig ezek idején két balesetveszélyes helyzet is kialakult: a Volny József, illetve a Vajda János utak esetében, részben a heves vihar okozta hordalékok, részben ledőlt gallyak, vagy a közlekedést akadályozó kavicsos törmelék révén. A köztisztasági feladatok ellátása, a város közterületeinek takarítása, egyes patakmeder tisztítások, a lehullott ágak, kidőlt fák veszélyes helyzeteinek megszüntetése és azok eltakarítása szintén a városüzemeltetés feladata. A munkaerő-kiesés a nehezebb fizikai munkák (például aszfaltozás) kapcsán

jobban érződik, de a parkfenntartás során felmerült feladatok ellátásánál is érzékelhető; márpedig az ÓVI kezelésében álló zöldfelület jelentős, közel 1,3 millió m².

A nyári iskolai szünetben (2018. augusztus 31-ig) ugyanakkor ismét lehetőség nyílik a diákmunkára. A jelentkezők a pénzkereseti lehetőség mellett hasznos tapasztalatokat is szerezhetnek a munka világával kapcsolatban. Őt foglalkoztatónál összesen 191 fő tud ebben az évben dolgozni, az érdeklődés pedig ebben az évben is jelentős: június 14-ig már 160-nál tartott a jelentkezés. Az Ózdi Járási Hivatal Foglalkoztatási Osztályán megjelent és regisztrált 16 év fölötti diákok közül július hónapban 100-an, augusztusban 91-en végezhetnek különféle tevékenységet önkormányzati cégeknél. Közülük az ÓVI a két hónap alatt összesen 50 főt tud foglalkoztatni a 138 ezer Ft-os minimálbér hat órára számított arányos összegéért többek között kerítésfestésre, játszótérek karbantartására, parkgondozásra, gyomlálásra, vagy éppen az iskolai konyhaüzemeltetési részen a főzőkonyhákhoz kapcsolódó segítő feladatok ellátására.

Megemlítendő végül a nyárra vonatkozó étkeztetés, részben az Erzsébet táborok, részben a szociális étkeztetés révén.

Utóbbi a hátrányos és halmozottan hátrányos helyzetű diákok, az iskolájuk székhelye szerinti körzetesítéssel kijelölt intézményben, helyben vehetik igénybe, így napi egyszeri meleg ételhez juthatnak.

Elmondható tehát, hogy szezonálisan is telítettség jellemzi az Ózdi Városüzemeltető Intézmény munkáját. A felsoroltakon túl mélyépítési munkák, fűvágás, az Ózdi Városi Televízióban is bemutatott útjavítások, közel 10 millió Ft-os önkormányzati forrásból kátyúzások zajlanak a város területén és ahogy Nagy Zsuzsanna fogalmaz: „Egyszerűen alig tudjuk utolérni magunkat!” Az egymást érő feladatok elvégzése megfelelő szervezettséget, koordinálást és végrehajtást igényel. A nyári évszak idejére eső speciális munkák ellátása ugyanakkor a mennyiségüket tekintve korántsem egyszerű, így valóban elmondható és indokolt, a „mindig szezon van” állítás. Azután jön az újabb szezon...

Az élet Zamata

Álmos, eső utáni reggel, valami harapnivalót kellene venni, irány a bolt. Egy idős asszony állít meg az autó mellett, mond valamit, de visszakérdezek. Nem értem rendesen a szavait, vagy csak nem akarom meghallani. Tessék? Már hogy tudnék-e adni neki négy száz forintot. Eszembe jut a szokásos szöveg: sajnós csak kártyám van. S nem is hazudok, nem hordok magamnál készpénzt. Persze nem az ilyen esetek miatt. A hipermarketeknél ezután el is oldalognak. A néni viszont nem tágít. Külsőre nem olyan, mint azok a kunyerálók, akik pusztá jelenlététől viszolyog az ember.

Érdeklődik, hogy a boltba megyek-e, bejönne velem. Beteg a lánya, neki akar tejet venni meg egy kis kávé. Annnyira meglep a dolog, hogy szóhoz sem jutok. Úgy néz ki, mint bármelyikünk nagymamája. Már akinek még van. Nem tudom, hogy átvert-e, nem is érdekel, az Újváros téri Coopba járók biztos jobban tudják, ritkán térek be. Ha igen, akkor ügyes volt. És ha nem?

A kezemet kéri, nehezen lép föl az útról. Röstellem, de némi undort érzek, nem szeretem, ha megfog egy idegen. Benn azt kérdezi, hogy nem veszek-e kosarat, sosem szoktam, mondom, idegesít. Akkor majd ő hoz. Egy dobozos tejet venne, cukrot és Zamat kávé. Hogy kicsodát, kérdezem, nem is hallottam ilyenről. Aki nem ismeri, elég annyi, hogy a tejjel és cukorral együtt kijött egy ötszázásból. Milyen kávé lehet...

Nem tudok mit kérdezni, de érdekel, hogy nem szegyélli-e, hogy vadidegentől pénzt kér, de csak annyi jön ki a számon, hogy nyugdíjasnak tetszik lenni? Igen. Harmincezer forint a nyugdíjam, mondja. Az kemény lehet. Már egyre kevésbé hiszek neki, sietek, hogy minél előbb szabaduljunk egymástól. A pénztáros furcsán néz rám, hogy én fizetek, lehet, ismeri. A legkellemetlenebb pillanatok jönnek: legalább tízszer köszöni meg a jóságomat, meg hogy majd az Isten megsegít. Nincs mit, mondom, majd kikísérem. Nagyon lassú léptekkel indul, a szegénységet cipeli a vállain, a betegséget, a kiszolgáltatottságot.

Egy darabon követem. Néhány méter után leül egy padra, s hosszasan néz a távolba. Valami csattanónak kellene most következni, tanulságnak, de inkább csak csodálkozom, hogy 2018 Magyarországon élnek ilyen sorban emberek. Hirtelen a bolt felé pillant. Azt hiszem, észrevett. A kocsihoz indulok, s szegyellem magam. Mások helyett is...

„Nem kínállok új világot, csak azt mutatom meg, hová állj, hogy úgy lásd, ahogyan mi látjuk. Színesnek, kecsesnek, mesésnek, egy igazi kalandnak, amit nem félünk élni. Megélni, megtapasztalni, ha kell irányítani, változtatni. Nem forgatjuk ki négy sarkából a világot, csak átfestjük, átatakitjuk, kiszínezzük, újragondoljuk. Csak egy kicsit, és csak a részleteket, hogy szebb legyen.”

Így indította útjára a Hobbizóna rovatot Buri Zsóka bő egy évvel ezelőtt. Most kreatív hobbija őt is azok sorába emelte, akik e lapok hasábjain is bemutatgatják saját kis világukat. A vele készült interjúban nem lebbent fel minden titkot az ékszerkészítés világából, de bepillanthatnak – ahogyan ő fogalmazott – boszorkánykonyhájába, ahol nemcsak bizsukat varázsol, hanem magabiztosságot, és elégedett női mosolyokat is.

BALKEZES ÉLETÉRZÉS BURI ZSÓKÁVAL

– Milyen indíttatásból és mikor kezdtél el ékszerkészítéssel foglalkozni?

– Amikor leváltottam a tévés életet, rengeteg szabadidőm lett. A gyurmával 2015 karácsonyán kezdtem el foglalkozni. Először csak videókat néztem, aztán megszületett az elhatározás, hogy beruházok egy kisebb összeget. Mondanom sem kell, csaknem megdupláztam, és 2016 januárjában harmincezret költöttem gyurmára, kellékekre. És elkezdődött. S hogy miért? Ennek két oka van: szeretek egyedi lenni. S mivel bolondulok a bizsukért, ez könnyedén megvalósítható. Hiszen ilyen nincs másnak. A másik pedig pusztán véletlen. Véletlenül láttam meg a videófolnyban egy csodálatos ékszer születését, s akkor úgy éreztem, nekem ezt ki kell próbálni!

– Mikor érezted úgy, hogy ezzel komolyabban is kéne valamit kezdeni, mikor indítottad útjára a Bözsebizsut?

– A Bözsebizsu rögtön megszületett. Azért hoztam neki létre egy külön oldalt a közösségi médiában, mert mint büszke alkotó, rögtön el tudtam különíteni a

magánéletemtől a rengeteg posztot és visszajelzést. Csak halkán súgom meg, hogy ez nem sikerült teljes mértékben. Mint üzlet – bár most is csak hobbi-kézművesnek tartom magam – akkor jött létre, amikor a nagy becsben tartott első alkotásaim egyikére, másikára lecsaptak a munkahelyemen. Nem gondoltam, hogy ezért mások pénz is adnának. Aztán az évek alatt szépen megismerték, sokan megszerették. S tényleg büszke vagyok rá, hogy mára, legalább itt Ózdon fogalom lett a Bözsebizsu. Az motivál, hogy alkothatok. És az, hogy ezt néha mások is viselhetőnek tartják, csak hab a tortán.

– Voltak-e mentoraik, akik a kezdeti lépések során segítettek? Esetleg példaképek?

– Nem hagyományos értelemben véve, de vannak mentoraim. Akit nagyra tartok, az egy olasz hölgy, Monica Resta, aki rengeteg apró trükköt oszt meg a követőivel. A másik két hölgy pedig orosz anyanyelvű, egyikük a csodálatos virágok mestere, Rusalina, a másik pedig Ludmilla Bakulina, aki nonfiguratív ékszereivel vált a kedvencemmé. Tőlük tanultam meg, hogy az igényes ékszereknek a hátoldala is tökéletes, illetve, hogy melyik gyurma mire való.

– Honnan merítesz ihletet? Sokat böngészed az internetet, vagy túlnyomórészt saját ötletek alapján dolgozol?

– Eleinte sokat néztem ezeket a videókat. Ma már csak akkor, ha valami technikai problémám akad, már tudom, mit kinél keressek. Ettől függetlenül munkaeszköz a világháló. Követem a divattrendeket, hogy melyik évszaknak mi a színe, milyen formák, méretek jelennek meg a kifutókon. Ihletért pedig elég kimennem az utcára.

bizsuz

Van, amikor egy ruha, egy outfit annyira megragad, hogy rögtön beugrik egy forma, egy szín, vagy egy komplett ékszer képe. Valahogy rögtön meglátom, hogy mi hiányzik a nőkről. Üresen, félig készen mászkálnak az utcán. Egyszerűen nem érzik a hiányát. Pedig egy kecsesen ívelő női nyak kiabál a nyakláncért! Számomra az ékszer lezárja a ruhát. Olyan ez, mint amikor az üdítőre visszatekerjük a kupakot, mert nélküle elszáll az erő. A nő egy különleges bizsuzal magabiztossá válik. Mert tudja, hogy különleges. Hogy oda kell figyelni rá. Sugárzik. Ezt nem csak úgy kitaláltam, saját tapasztalat. És persze visszajelzések olyanoktól, akik meglepték magukat egy-egy Bözsebizsuzal.

– Milyen alapanyagokat használsz egy-egy ékszer elkészítésekor?

– Kétféle gyurmával dolgozom, mindkettő hőre szilárdul. Az egyik kiváló az apró szirmok, virágok elkészítéséhez. A másik kissé puhább nyers állagában, ez nagyobb ékszerekhez alkalmasabb. Mindkettő nyugat-európai, és egyik sem az iskolában használt gyurma. Ezt csak azért mondom, mert a legutóbbi vásáron megkérdezte egy érdeklődő, hogy miért ennyi az ára, ha gyurma? Szóval ez nem „süni”, és árban is magasabb kategória. És egy titok: rengeteg olyan alkatrészrel, díszítőelemmel dolgozom, amit más szakmában, hobbiban használnak. Pl. a műkörmösök, villanyszerelők, horgászok...

– Vannak-e olyan anyagok, amikkel könnyebb, illetve, amikkel nehezebb dolgozni?

– Eleinte volt, de rájöttem, kitapasztaltam. Persze mindig van mit tanulni. Most például a gyanta foglalkoztat, akár önmagában, akár takaróként a gyurmára. Ez azonban nem olyan egyszerű, mint amilyennek látszik.

– Hogyan néz ki az a folyamat, amíg alapanyagból kész, viselhető ékszer lesz?

– Amikor kialakult bennem, hogy milyen ékszert szeretnék, a legtöbb esetben megtervezem, kiválasztom a színeket,

aztán nekilátok. És kész. A valóságban ez nem ilyen gyors és egyszerű. Technikától függ. A virágokkal rengeteg óra elmegy, hiszen minden apró szirmot egyenként formázok. Most olyan technikával dolgozom, amit kétszer sütök, kétszer melegítem hőlégfúvóval, és harmadjára szegélyezem és hátlapozom, vagyis még egyszer sütöm. És még csak ezután jön a csiszolás, lakkozás, szerelés... Nem egyszerű, de ezért szeretem.

– Kerestek-e már meg egyedi igényekkel?

– Folyamatosan. Leginkább a színbeli variációkra kérnek meg, de kértek már saját tervezésű ékszert is. Nemet mondtam. Egyelőre – és a jövőben is – ez a hobbim, amit azért csinállok, mert kikapcsol, megnyugtat. Nem mások elvárásainak akarok megfelelni, hanem értelmesen eltölteni a szabadidőmet. Ettől függetlenül díszítettem már esküvői poharat, készült koszorúslánynak nyakék, amit imádtam csinálni. De „kisplasztika” is született már a boszorkánykonyhában.

– Főleg milyen korosztálynak szánod a Bözsebizsuzukat?

– Ha szigorúan a célcsoportomat kérdezed, akkor 40 és fölött. Azt tapasztaltam, hogy ez a korosztály sokkal nyitottabb és érettebb az egyedi dolgokra. Ez nem azt jelenti, hogy fiatalabbak nem szaladgálnak Bözsebizsuzuban! Kapott már tőlem ékszert 8 éves leányzó is, és a kamasz korosztályban is vannak rajongóim. Szóval széles a skála. És azt ne felejtjük el, hogy bármit meg lehet formázni a gyurmából.

– Korábban dolgoztál a televízió-

ban, ami az ékszerkészítéshez hasonlóan kreativitást igényel. Mennyire tartod magad kreatív személyiségnek?

– Nem tudom, hiteles-e, ha én mondom magamról, hogy kreatív vagyok-e, vagy sem. Egy biztos: anyaként tanultam meg horgolni, annak is a szalaghorgolás változatát. Imádom papírral dolgozni! Üdvözlőkártyák, emlékkönyvek, rengeteg olyan kis haszontalan dolog került már ki a kezeim közül, amivel egy iskolás lefoglalja magát egy ideig. Vonz a gipszöntés, és az álarckészítés, -díszítés, azt hiszem ez lesz az idei nyár slágere nálam. Bolondja lettem annak a számítógépes programnak, amivel az iskolák aktív-táblái működnek. Ez valahogy kapcsolódik is a régi életemhez. És megmaradt az írás is, mint nagy szenvedély.

A háttérben továbbra is foglalkozom újságírással, tévézéssel. Ha ez a kreativitás fokmérője, akkor lehet, hogy szorult belém egy kevés.

De szerintem elég annyi is, hogy balkezes vagyok, mint Bach, Michelangelo, Picasso vagy Ringo Starr...

És a terjedelem korlátai itt szabtak határt Zsóka világának, akivel – ha nem is riportalányként, hanem újra a kézműves világ tolmácsaként – következő lapszámbunkban újra találkozhatnak.

ÁROKPARTON

Jani egykedvűen vágja a fűvet. Nem beszél senkihez, ha kérdezik, akkor válaszol. Nem fogyaszt alkoholt és nem is dohányzik, tehát amúgy is antiszociális. Reggel pontosan megérkezik, majd kettőkor indul haza. Azt sem tudják, hogy Janinak hívják, mindenki úgy ismeri: Csiga. Mikor fölolvassák a nevét, hogy Janos, a többiek tanácsalantul néznek szét, ja, a Csiga. Hogy annyira lassú-e vagy inkább zarkózt, ezt nem is firtatja senki. Így ismerik és kész.

A tanárai még Janinak hívták, vékonydongájú, csendes gyerek volt, elüldögélt magában az első padban. Diáktársait nem igazán szívelte, folyton ugratták, s egyszer föl is akasztották a grabancánál a folyosón lévő kabátfogásra. Az iskolát nem fejezte be, el kellett szegődnie dolgozni, az édesanyja egyedül nevelte őket. A pedagógusokat tisztelte és kedvelte, még az út túloldaláról is átköszön, ha a Vasvár úton meglát valakit. Ritkán jár be a városközpontba, valamelyik peremkerületben kaptak lakást. Két fia született, már iskolába járnak.

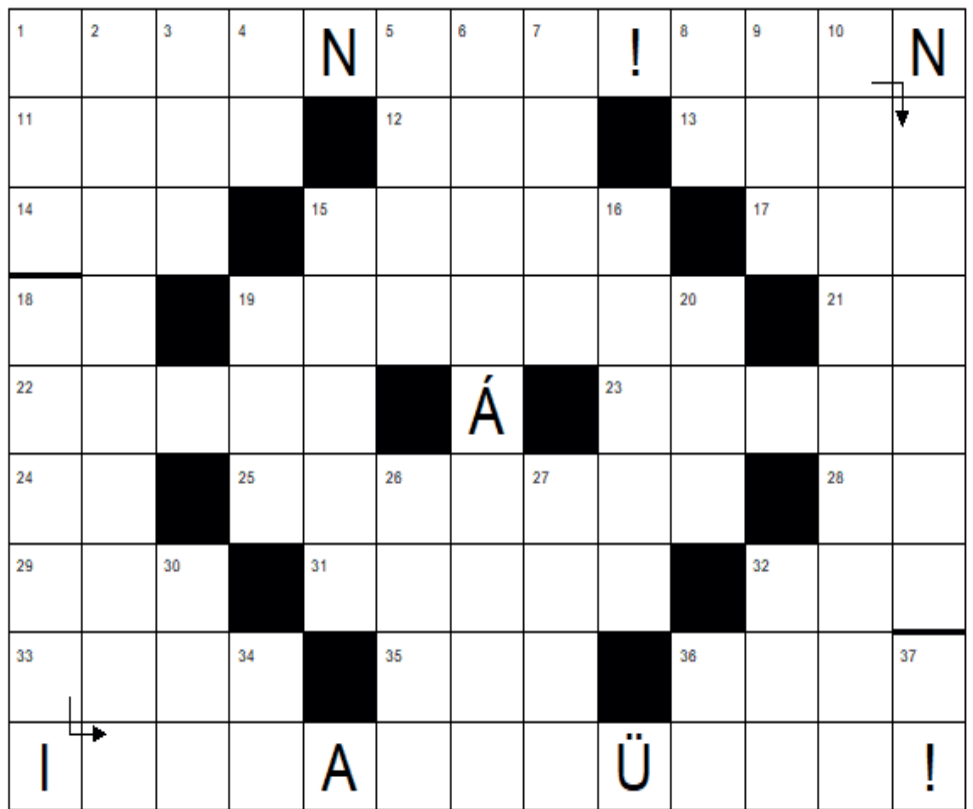
Nem volt sok választása, beállt közmunkásnak, az is több a semminél. Jani maga is lenézi azokat, akik ágyban fekvé töltik a délelőttöt és a postást várják. Megalázóan alacsony ez a pénz, de nincs más lehetősége. Három emberért tartozik felelősséggel. Miközben a fűvet vágja, talán azon gondolkodik, hogy többre is vihetne volna. Ott volt a lehetőség, hogy kitanulja a szakma minden csínját-bínját, de másik utat kellett választania. Szeretne egyszer egy igazán jó ruhát venni, amilyet a többiek hordtak, egy hétre elmenni nyaralni valahová, persze a házon is volna mit csinósítani.

Jani nem vette át az „ajándéksomagot”, amivel a választások előtt fölkeresték, odaadta a szomszédnak, ahol öt gyerek van. Szavazni sem ment el, meggyőződése, hogy egyik párt sem különb a másiknál. Inkább dolgozott egy kőműves mellett, vasárnap, erről persze nem kell tudni a munkatársaknak, zsebbe fizették. Az ilyen alkalmi melókból tud úgymond nullára kijönni. Büszke rá, hogy még nem kellett sosem kölcsön kérnie. Látja ám, mi megy a szomszéd utcában, hányan járnak oda, s hogy milyen autó áll a portán.

Két asszony tartotta előtte a ponyvát, nehogy a járókelőkre szálljon a frissen vágott fű. Az ózdi „El Camino” térségében dolgoztak épp, egy vándorút, mi több épített járda a teszkőtől Velence telep felé, melynek sajátja, hogy aki végig megy rajta, az üzletből kilépve minél hamarabb az árokba kell dobnia a jégkrém vagy csokoládé papírtját, de a csipszes zacskót mindenképp. A közmunkások majd összeszedik.

Arra lett figyelmes, hogy a többiek hangosan kiabálnak, hovatovább anyáznak is, mert a hazafelé bandukoló fiatalok a híd melletti árokba hajgálták az energiatároló dobozokat és néhány nejlonzacskót, de nem szétnézve, hogy látja-e valaki, hanem csak úgy menet közben, hanyag eleganciával, mintha ez a világ legtermészetesebb dolga volna. Úgyet sem vetettek az amazonok átkaira, folytatták útjukat. Egyből lett téma, hogy milyenek ezek a mai gyerekek. Meg hogy most nekik kell fölszedni.

Jani maradt egyedül csöndben. Hosszan nézett a suhancok után. Szomorúságot érzett. Szeretett volna még észrevétlenebb maradni, mint addig volt. Az egyik gyerek az ő nagyobbik fia, égő cigarettával a kezében haladt tovább az úton, amelyről nem tudjuk, hogy hová vezet...

VÍZSZINTES MEGHATÁROZÁSOK

1. Nyári szórakozás helyszíne első rész. 11. Francia város, katolikus zsinat helyszíne volt 1245-ben. **12.** Férfinév és Komárom-Esztergom megyei község is. **13.** Szórmét rágó kártevő. **14.** Kör alapú mértani test térfogatát a $V=(\pi r^2 h)/3$ képlet adja. **15.** Szalag, pántlika. **17.** Magyar Tudományos Akadémia. **18.** Vezérkar röviden. **19.** Hidegrázást érez. **21.** Gárdonyi regény: ... a hatalmas harmadik. **22.** Honfoglaló vezér. **23.** Akadályozó, hátráltató. **24.** Helyrag, -ra párja. **25.** Gúnynevet sorozatosan terjeszt. **28.** Üres váza! **29.** Ab ..., eleve. **31.** Kadhafi szülővárosa. **32.** Borít, lep. **33.** Balkezes, tájszóval. **35.** Angolóra része! **36.** Szemmel érzékelő.

FÜGGŐLEGES MEGHATÁROZÁSOK

1. Szabolcs-Szatmár-Bereg megyei község. **2.** Vasárnapi ebéd első fogása. **3.** A felsőtestre simuló női ruhadarab. **4.** Fordítottjával női név. **5.** Év, angolul. **6.** Keresztülrohan. **7.** Olasz folyó, USA város. **8.** Ifjúsági Magazin. **9.** Dűledék. **10.** Vállon vagy állat hátán keresztüldobva hordott tarisznya. **15.** Ruhatisztítás. **16.** Fejét jobbra balra mozgatja. **18. Nyári szórakozás helyszíne második rész. 19.** Szeszesital. **20.** Akadály. **26.** Azonnal, ...nyomban. **27.** Főúri rang. **30.** Azon a helyen. **32.** Unalmas, kedélytelen. **34.** Erre fele! **36.** Laurencium vegyjele. **37.** ..., de kár!

Készítette: Derencsényi Béla

BEKÜLDENDŐ A SZERKESZTŐSÉG CÍMÉRE (3600 ÓZD, BRASSÓI ÚT 2., E-MAIL: INFO@OZDIMEDIA.HU), VAGY BEDOBHATÓ AZ ÉPÜLET BEJÁRATÁNÁL ELHELYEZETT POSTALÁDÁBA A VÍZSZINTES 1. ÉS A FÜGGŐLEGES 18. SOROK MEGFEJTÉSE. BEKÜLDÉSI HATÁRIDŐ: 2018. JÚLIUS 12. (CSÜTÖRTÖK). A BORÍTÉKRA, VAGY A LEVELEZŐLAPRA KÉRJÜK RÁÍRNI: KERESZTRETJÉVÉNY. A HELYES MEGFEJTÉST BEKÜLDŐK EGYIKE CSALÁDI STRANDBELÉPŐT NYER AZ ÓZDI SPORT- ÉS ÉLMÉNYKÖZPONT FELAJÁNLÁSÁBÓL. A VISSZHANG C. MAGAZINUNKAT A KEDVES OLVASÓK LEGKÖZELEBB AUGUSZTUS HÓNAPBAN VEHETIK KEZÜKBÉ.

IMPRESSZUM

VISSZHANG
ÓZDI MAGAZIN

ISSN 2559-947X / VISSZHANG ÓZDI MAGAZIN / MEGJENIK MINDEN HÓNAP UTOLSÓ SZERDÁJÁN, 15.000 PÉLDÁNYBAN / KIADÓ ÉS SZERKESZTŐSÉG: 3600 ÓZD, BRASSÓI ÚT 2. / TEL.: 48/572-114, E-MAIL: INFO@OZDIMEDIA.HU KIADJA AZ ÓZDI KOMMUNIKÁCIÓS NONPROFIT KFT.
FELELŐS KIADÓ: A KFT. ÜGYZETETŐJE / FŐSZERKESZTŐ: BUKOVINSZKY ZSOLT (BUKOVINSZKY@OZDIMEDIA.HU) / PARADOX DESIGN A.K.A. CSOMOR GERGŐ

KONYHALÁNYBÓL KOKTÉLKEVERŐ BAJNOK

DÁNIEL MELINDA

Városunk szülöttje szakközépiskolai tanulmányait a jelenlegi Ózdi Szakképzési Centrum Gábor Áron Szakképző Iskolájában végezte. Együtt koptattuk az iskolapadot, az érettségi mellett pedig a varrás alapjait is elsajátítottuk. A sulit után elváltak útjaink. A minap villámcsapásként ért a hír: az én egykori osztálytársam koktélkeverő bajnoki címet szerzett Ibizán. Tudtam, hogy nem egy elveszett lány, de ez már mindennek a teteje, persze a szó pozitív értelmében. Dániel Melinda példája bizonyíték számomra, hogy a kirtartás és az alázat sikert szül. Nem beszélve arról a kicsit sem mellékes tényről, hogy az ózdiakat akárhová is sodorja az élet, a világ bármelyik pontján megállják a helyüket.

Mikor kerültél kapcsolatba a vendéglátással?

Már fiatalon foglalkoztatott a vendéglátás gondolata és az emberekkel való szoros kapcsolat kialakítása. Először Siófokon helyezkedtem el. Egy teljes szezont dolgoztam le ott nyáron, nem volt könnyű, de már akkor láttam, hogyha valaki jól végzi a munkáját, akkor elégedettek a vendégek, ami nagyon fontos ebben a szakmában, lényeges, hogy szeressük, amit csinálunk. Ezt követően adódott egy lehetőség Spanyolországban egy kisebb vendéglátó egységben, egyébként már 2002 óta itt élek és dolgozom. Eleinte mosogatás és konyhai kisegítés volt a feladat, de szorgalommal és a nyelv folyamatos tanulásával úgy érzem sikerült megalapoznom a jövőmet.

A koktélok iránti szenvedélyed hogyan alakult ki?

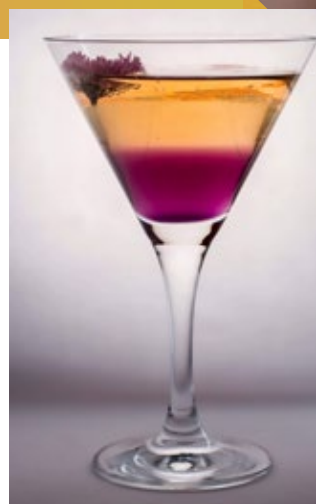
A koktélok igazán akkor kerültek képbe, amikor elértem egy olyan szintet, hogy megálltam a helyem komolyabb, nívós éttermekben is. Ott már sokoldalú volt az adott étterem arculata, rendelkeztek külön erre elszeparált koktél helyiségekkel. Mindig is érdekelt, hogy hogyan készülnek a különleges italok. Amikor lehetőségem nyílt az alapokat elsajátítani, nem haboztam. A szerzett tapasztalatokat a későbbiekben önszorgalommal csiszoltam saját kedvtelésemmre.

Miért kezdted versenyezni?

Nem igazán versenyeztem sosem, a mostani megméretésre is a környezetem motivált. Az étteremben, ahol dolgozom rengeteg biztatást kaptam a vezetőimtől, kollégáimtól és a barátaimtól is. Ha már ennyire bátorítottak, akkor gondoltam kipróbálom magam és felmérem, hogy min kell esetleg még csiszolnom. A kihívás nem váratott sokáig magára. Itt Ibizán, az országiszerte ismert Pacha Hotel versenyt hirdetett, amin elindultam. Nagy volt az izgalom, mert korábban nem vettem még részt hasonlóan. Sokat gyakoroltam és közben különböző szakirodalmakat tanulmányoztam. A törekvéseim remek eredményt hoztak, mert sikerült megnyernem a versenyt "Lady Tatiana" elnevezésű koktéllal. Itt még nem volt vége, hiszen ezzel kvalifikáltam magam Mallorcara a 65. Koktélkeverő Bajnokságra a Baleares szigetcsoportra. Az általam kitalált íz kombináció itt is sikert aratott a négytagú szakmai zsűri előtt. A kisebb szigetek továbbjutóival kellett megmérkőznöm, összesen huszonhat régiógyőztessele. A viadalon mindössze hét percem volt elkészíteni öt azonos összetételű italt, a kikötés csupán annyi volt, hogy pezsgő alapú legyen, valamint maximum hatféle összetevője lehet. Végül bronzérmert szereztem. Ezzel a teljesítménnyel továbbjutottam az országos bajnokságra Madridba, ahol hamarosan majtán a koktélvilág legjobbjaival kell majd versenyezni szállnom.

Mit jelentenek neked ezek az elismerések és hogyan tekintesz a jövőbe?

A versenyeken sok tapasztalatot szereztem, rengeteg embert és új italmárkákat

"Lady Tatiana"

Hozzávalók:

- 2,5 cl gin
- 1 cl bodzavirág likör
- 8 cl pezsgó
- 1 cl ibolyavirág szirup
- 3 csepp angostura (keserű)
- fogyasztható virág, díszítésnek

Elkészítés:

A gint és a bodzavirág likort egy koktélkeverőben összekeveked, majd egy lehűtött pohárba öntöd. 8 cl pezsgót és 1 cl ibolyavirág likort oszrogatsz bele, a tetejére 3 csepp keserű kerül. Végül csipesszel óvatosan fogyasztható virággal

Képek forrása: Rákosi Zoltán

ismerhettem meg. Az elején nagyon izgultam, de ahogyan a bápultba léptem és elkezdtem készíteni a koktélimat megnyugodtam. Rendkívül jól éreztem magam, hogy egy ilyen kaliberű versenyen vehettem részt. Nehéz szavakba önteni, hogy mit érez az ember ilyenkor. Már Ibizán is, amikor meghallottam a nevem az első helyezettnek járó díj átvételekor előntött a forróság és igazából könnybe lábadt a szemem. Palma de Mallorcan-ra úgy mentem, hogy nem fogok díjat elhozni, már a részvétel is egy felejthetetlen élmény lett volna, és hogy a harmadik helyet megszereztem nagy boldogsággal tölt el. Ezzel az elismeréssel nőtt az önbizalmam. Terveim közt szerepel, hogy a felső elitszférában helyezkedem majd el bártenderként, esetleg vezetői pozícióban.

Tóth Alexandra

A Nagy Arckönyv

Vegyünk egy lélektelen gépezetet, csupa számítástechnikai kűtyűvel, ide-oda cikázó adatfolyamokkal, ügyesen megírt algoritmusokkal. Kapcsoljuk össze vele a világ minden emberét, és kész! A Nagy Bumm! Vagyis mégse, mert azt a Föld születésére már használják egy jó ideje.

Inkább a Nagy Klikk! És lón, megszületett a virtuális világ! Mindenki a lakója, akár beiratkozott már a Nagy Arckönyvbe, akár nem. Mert valaki ügyis posztolt már legalább egy olyan képet, amin szerepel. Akár akarta, akár nem. Tehát ott vagyunk.

Az emberi viselkedés minden mintája ott van a Nagy Arckönyvben, jól elkülönülve egymástól:

Haladó nagyk: a nyugdíjas korosztály tagjai, nők, férfiak vegyesen. Ők azok, akik büszkén megmutatják a világnak, mennyire eligazodnak a világhálón. És Ők azok, akik rengeteg megosztással léteznek a Nagy Arckönyvben. Olvashatunk általuk lefejezés után még órákig szaladgáló kakasokról, napi KRESZ módosításokról, hirtelen megtalált, felfedezett, eltított csodalényekről. És a fotók! Ó, azokból rengeteggel élnek! Klikk, ha felhajtotta a szoknyát, klikk, ha szalonnasütéskor rácsöppent a zsír a kenyérrre, klikk, ha esik, klikk, ha süt a nap stb, stb.

Örök elégedetlenek: kora nem határolható be élesen, de főként férfiak képezik ezt a csoportot. Mindenhol ott van. És mindenhez ért. Mindenhez is. És tudja a tutit, legyen az politika, foci, KRESZ, kvíz. Nagy természetbarát, biztos van otthon legalább egy kutyája, vagy macskája, És rendszeresen kirándul. De mindig történik vele valami, ami kihozza a sodrából. és persze megmagyarázza a dolgokat, mert hát mások nem értenek mindenhez is. Mindig igaza van, és ha véletlenül mégsem, akkor kijön a sodrából. Főként hozzászólásaiból ismerni meg. Mert, ahogyan már mondtam, mindenhol ott van. Ott is, ahol nem kéne. Mert mondjuk női oldal, ő meg férfi.

Ébredő magyarok: ők egy időszakosan fel-feltűnő csoport tagjai. Megjelennek politikai kampányok idején, történelmi emléknapokon, foci rangadókon. Képekkel, és tuti véleményekkel bombázzák az ismerősöket, elsőként változtatják nemzeti színűre a profilképüket, ha sérelem éri az országot.

Pucsítók: a legfiatalabb korosztály tagjai. Övék a világháló. Kortalanok, gyakran nemtelenek is. Fotók tömkelegét posztolják, mindenről. Ők azok, akik a WC-ben is posztolnak, mert éppen sikerült. Aztán a kézműsorok is, mert közben csücsöríteni is tudnak. És imádnak bejelentkezni! Kávészóbból, moziból, sípályáról, autópályáról, kórházból, esküvőről, temetésről, óráról, szünetből, plázából, tanyáról. Ja, onnan nem, mert ott nincs téreér. Azt viszont folyamatosan keresik.

Kis-nagylányok: 12 év alatti korosztály. Vicces képekben utaznak. Ők is fotóznak mindent, de rögtön szerkesztik is. Arc retusálva, tündérszárnnyak, kutyaszemek, nyuszifülek, bikinis képek, vagány pózok. Kivéve az esti pizsama, mert az dedós. Meg a plüss az ágyban, mert az is.

Tekerők: férfiak, nők vegyesen. Ott vannak a Nagy Arckönyvben, mert mindenki ott van. De túlzottan nem kommunikálnak. Viszont mindenről hallottak, mindent láttak, és mindenről meg is van a véleményük. De azt nem posztolják. Csak kivételes esetben. De azt sem sokan értik, mert rejtjelesen fogalmaznak. Napi rutinból végig tekerik a hírfolyamot. Szivacsaként begyűjt minden információt, és ráérősen szelektál közöttük.

Ezek a fő csoportok, amelyek tisztán is jól elkülöníthetők, de rengeteg változatban keveredett típusok is kilikkelnek nap, mint nap. Van, ami viszont közös az összes emberi mintában: mindannyian sokkal szerényebben élnek a való világban, mint a Nagy Arckönyvben.

És retusálatlanul.

B. Zsóka

#SPORT

AHOL AZ ÁLMOK VALÓRA VÁLNAK

BOLYKY ÁKOS

Mit tudnak az egyszerű halandó emberek a Formula-1-ről? Az autósportok királykategóriája, amelyet a legnagyobb médiafigyelem kísér. Itt versenyeznek a legjobb pilóták és csapatok, illetve ebbe ölik bele a legtöbb pénzt a különböző márkák és szponzorok. Hogy milyen távoli Ózdról a száguldó cirkusz? – ezt most Bolyky Ákos történetén keresztül mutatjuk be Önöknek.

Ákos ózdi kisgyermekként már vonzódott a sporthoz, a Fiedler Ottó SE színeiben úszott versenyszerűen. Elmondása szerint középiskolás éve alatt döbbsent rá arra, hogy nem tehetséges annyira, hogy az úzás a tanulás rovására menjen. Ekkortájt kezdte érdekelni a Formula-1, hiszen édesapjával közösen nézték a futamokat. Elmondta, hogy már ekkor kizárólag a piros

autók voltak a favoritjai. Általános iskola után a József Attila Gimnáziumban tanult tovább, ahol egyre inkább a reál tárgyak iránt kezdett érdeklődni. Ekkor mondta ki először, hogy a célja eljutni a Formula-1-be, és a Ferrari csapatánál dolgozni. Ennek szellemében vágott neki a felsőoktatásnak, felvételt nyert a Budapesti Műszaki Egyetem autómérnök képzésére.

– A céljaim érdekében úgy építettem fel a tanulmányaimat, hogy beléptem itt is egy verseny csapatba. Minden évben terveztünk és építettünk magunknak egy együléses versenyautót, amivel a világ rengeteg egyetemére ellen versenyeztünk. Ez megint csak lendületet adott. Amikor végzős egyetemista voltam, elkezdtem nagyon hasonló projekteken dolgozni. A legfontosabb talán az volt, hogy körülbelül 15 mérnöktársammal megalapítottunk egy céget. Eleinte a megbeszéléseinket is

különböző gyorséttermekben tartottuk, majd terveztünk és le is gyártottunk egy négykerék-meghajtású utcai sportautót. Én a szénszálás vázszerkezetéért voltam felelős. Ez borzasztó nagy tapasztalatot adott. Ezután arra jutottam, hogy mindenképpen szükségem van egy külföldi diplomára is ahhoz, hogy eljuthassak a Formula-1-be, vagy annak közvetlen közelébe. Ezért az Egyesült Királyságban elvégeztem egy repülőgépmérnöki mesterképzést. Beadtam a jelentkezésemet a

Ferrarihoz és más csapatokhoz is. Elsőre nem vettek fel, de regisztráltam olasz fejvadász cégekhez. Ennek köszönhetően télen mégis megkerestek a Scuderia Ferraritól. Jellemző, hogy ebben az időszakban több mérnököt is alkalmaznak, hiszen ekkor kell szinte az egész autót megtervezni és megépíteni. Ekkor utaztam el először Maranellóba, és egy egész napos teszt után, négy hónapos szerződést kaptam.

– Egyik napról a másikra Magyarországról Maranellóba kellett költöznöd. Hogyan élted ezt meg, mennyire zárt az ottani közösség?

– Maga a versenysorozat nagyon nyitott, hiszen rengeteg országból vannak mérnökök a csapatoknál. Elég multikulturnális a közeg.

– Pontosan miben segíted a csapatot?

– Én nem utazom a csapattal a versenyhétvégékre, ugyanis tervezőmérnök vagyok. Az a dolgom, hogy a központban legyek, és a különböző alkatrészek megalkotásával foglalkozzak. A repülőgépmérnöki egyetemen a kompozit-szén-szál alkatrészek

tervezésén és szilárdsági számításain dolgoztam, így az istállónál is ilyen típusú feladatokat látok el. Amikor odakerültem a motorburkolat alatt lévő konzolokkal és hőpajzsokkal foglalkoztam. Ezek egyszerűbb alkatrészeknek számítanak, hiszen nem kapnak terhelést. A 2018-as autó vázszerkezetében is rengeteg munkám van. Ezen dolgoztam tavaly augusztustól egészen januárig, amikor is sikerült teljesítenünk a töréstanulmányokat. Ezután léptem át az első szárnyak és különböző aerodinamikai elemek megalkotására.

– Hogyan látod összességében a Formula-1 helyzetét?

– Úgy gondolom, nem tudom objektíven vizsgálni a dolgot. Sok szurkoló panaszkodik, hogy nem elég izgalmasak a futamok, és túl bonyolultak a motorok, egyszerűbb autók kellenének, hogy szorosabb versenyeket lássunk. Én technikai oldalról tudom nézni a dolgot. Személy szerint nagyon szeretem az autó komplexitását, és azt, hogy milyen apró részletekig el tudunk

– A 2018-as Formula-1-es pontvadászatban a Ferrari pilótái közül Sebastian Vettel jelenleg a második, míg Kimi Raikönen a negyedik helyen áll. Emellett a konstruktőrök között második az istálló. Mennyire sikerült szerinted jól az idej autót?

– Az idej Ferrari szerintem egy jó koncepción alapszik. A csapatnak az a dolga, hogy minél többet kihozzon ebből. Még mindig rengeteget kell tanulnunk. Szerencsére látjuk a problémákat, és azt is tudjuk, miként kell ezeket megoldani.

menni tervezéskor, ami különbséget teremthet a versenyhelyzet során.

– Kisgyermekkorod óta az volt az álmod, hogy a száguldó cirkusz részese lehess. Van-e feljebb lépési lehetőség?

– Istállón belül mindenképp. Most junior mérnöki pozíciót töltök be. Mondhatjuk, hogy innen a határ a csillagos ég. Úgy juthatunk előre, ha célként tűzzük ki a Marsot, és maximum eljutunk a Holdra.

EVERYSWING, JAZZ, ROCK, METAL

MEGÚJULT ARCULATTAL VÁRTA A FESZTIVÁLOZÓKAT A IX. JAZZ ÉS ROCK PARÁDÉ

Kilenc évvel ezelőtt pattant ki Dancsok Tamás és Varga Tibor fejéből, hogy valami nagyszabású eseményt kellene létrehozni Ózdon. De nem ám valami olyat, amibe minden bokorban belebotlik az ember. Nem. Valami olyat, ami egyedi és igényes. Ez lett az Ózdi Jazzparádé.

Az évek során rengeteg együttes megfordult a fesztivál színpadán, olyan sztárok koncertjein tombolhatott a közönség, mint Zséda, Falusi Mariann, Majka&Curtis vagy Charlie. A fellépők változatos stílusú előadásokat hoztak el az ózdiaknak. A szervezők idén azonban úgy gondolták, nyitnak a populárisabb műfajok felé is. Ezért lett az ez évi rendezvény neve IX. Jazz és Rock Parádé.

Június 8-án utcazenészek hangolták a vájt fülű ózdiakat a délutáni koncertekre. A város több pontján, például az egykori Centrum áruház előtt és a Városház téren a Kék Sirály Együttest, valamint Maczó

Józsefet hallhatták a járóelők. A Gyártörténeti Emlékparkban öt órától a fesztivál visszatérő vendége Göbölös Kriszta és zenekara szórakoztatta a közönséget. A KrisztaLaVista népszerű slágereket dolgozott át everyswingre – ahogy ők nevezik ezt a stílust. Őket az est talán legnagyobb érdeklődésre számot tartó fellépői, a Budapest Jazz Orchestra és Wolf Kati, Kocsis Tibor, valamint Csordás Levente követték. A három énekessel kiegészült big band Madai Zsolt ötlete alapján Queen-dalokat játszott. A legendás brit rockegyüttes nem csak egy műfajban alkotott, stílusukat a zenei sokszínűség jellemezte és jellemzi ma is – erre épített az ötletgazda. A várt siker nem maradt el. A produkció után Maczó József szórakoztatta a közönséget: ő hazai és külföldi slágereket játszott.

Másnap, június 9-én már a keményebb műfajoké volt a főszerep. Elsőként az 1970-es években megalapított Delta lépett

a színpadra. A főként hard/classic rockot játszó együttes saját dalaiból is hozott néhányat az ózdiaknak, de magyar és külföldi zenekarok számaiból is válogattak. Őket a hazai trashmetal-szintér egyik jeles képviselője, a Remorse követte. A már 30 éves múltra visszatekintő banda két felállásban is megmutatta magát. Utánuk a rock itthoni nagy öregjeiből összeállt B52-t láthatta a közönség. Az ex-Prognózis Jankai Béla ötvenkettedik születésnapján játszottak először együtt, majd egymást követték a felkérések. Ózdra Janicsák István is elkísérte őket, aki képzeletben magával hozta a Veresegyházi Asszonykórust is. Az est sztárvendége a településünkre szinte már hazajáró Hooligans volt. Este 9 órára teljesen megtelt a pavilon, a háttérénekesekkel erősítő zenekar hatalmas bulit csinált. Rengetegen énekelték együtt Csipával a dalokat. Az együttes legismertebb slágereit hozta el a fesztiválozóknak.

Bóta Nóra

